

Un dels tants...

Em va preguntá un curiós
qu' en el Passeig es trobava,
si sabia que passava
ab las noyas y 'n Congost,
perqué diu que va sentir
que s' esclamavan un dia,
demostránt que 'ls afligia
algún assumpto molt trist.
Ploránt, diu, amargamént,
explicavan qu' un cert dia
va haberhi una *algarabía*
que causá molt sentiment.

Jo llavors, ho entengué tot,
y com qu' al tanto n' estava,
el riure ja m' escapava
y vaig dirli, ¡pro qu' ets boig!
¿no vas coneixer, *talós*,
que las noyas no ploravan?
¿no vas veurer que 's burlavan
del *gran terrible* Congost?
Perque un diumenje á la nit,
en uso de sus bromazos
es va clavá 'l noy de nassos
y ara porta el cul ferit.

T. PÓMAS.

A una capritxosa

Varen dirme l' altre dia
que 't casavas, ¿es vritat?
Jo ja vaig dir desseguida
que ho creya aixó projectat,
mes, no pas que á cap 's porti
per motius bastant fundats,
puig que per fer ton casori
tens *molts pardalets al cap*.
Si á l' un el trobas poch *guapo*
y al altre 'l trobas *celós*,
ó que perque es massa xato,
ó perque 's *moreno* ó ros,
no cal qu' al molt temps de veuri
tanta colla de pecats,
els deixis per ton *criteri*
y á ton capritxo *plantats*,
y molt menos ab vigilia
de la boda celebrar
deixá ab planxa la familia
per no volguerte casar.
Aixó, noya, no es cap mérit,
ni tampoch te favoreix,
solsament es donar crédito
de que tú *no fas el pes*.

UNA AMIGA.

Missiva

Tas dolças paraulas
m' alegran el cor,
tas tendres miradas
m' aumentan l' amor,
tas frescas manetas
mitj mortas de fret,
m' anuncian, pobretas,
desitjas un bés.

Mes jo per no oféndret
pateixo enguniós,
voldria compláuret,
voldria, joyós,
besar ta carona,
afable pamet,
tant fresca, tant mona,
com rich matonet.

Y aixís passém dias
sufrint y callán,
guardán las engúnias
que 'ms van augmentant,
jo prou ho voldria
donarte aquell bés,
mes aymada mia
no puch, no hi puch més.

Tremolo, pateixo,
m' enciso, vinch trist,
ja molt jo sufreiro,
tranquil jo no visch.
¿Perqué, hermosa nena,
no ho vols demanar?
¿Perqué aquesta pena,
no vols mitigar?
¿Perqué no m' ets franca?
¿Perqué no ho dius clar?
L' amor s' ems encanta,
treyémlo á exalar...

M.

Carta oberta**A la meva xicota**

He rebut la teva carta
del dia vint d' aquet mes
y lo que á n' ella 'm preguntas
t' ho diré ben clarament.
No t' extranyi que no 't miri
ni que 't fasi 'l desentés
quant ens veyem per la Rambla
ó quan pasas pel carrér
puig la cosa es estudiada
y ben net te la diré
tota vegada que 'm penso
't servirà d'escarmént.
—¿Recordas la tarde aquella
allá á las sis quarts de set
quant junts tots dos ens estabam